

Szélmalomharc. Levélváltás Szikra Zsuzsával és főnökével (2009. szeptember 30. és október 6.)

Az alábbi levélváltás azt a szélmalomharcot mutatja, amit a sajtó (jelen esetben a Magyar Rádió) által lejárattott, eszközként használt személy folytat, hogy legalább utólag „tisztázza”, korigálja a róla szóló valótlan közléseket, rágalmakat. Hogy a közvélemény ne maradjon tévedésben, ha már tévesen informálták. Érdekes a rádióbeli felfogás: az, aki a jogsértéseket legalábbis nem gondos munkájával előidézte és aki nem vette a fáradságot, hogy azt, akiről műsort készít, megkérdezze, ügyének utánanézzon, automatikusan elutasítja a tisztázás igényét. Döntött! Nincs kétsége afelől, hogy velem szemben ezt megteheti, feltehetőleg bátorították valahonnan fentről, hogy *éppen velem* foglalkozzon és *így*. És *éppen most*: figyelemelterelésként. Mindenesetre főnöke támogatja ebben, hiszen nem lát okot a döntés (*Így fogalmaz!– Sz. B.*) felülvizsgálatára.

Szikra Zsuzsa válasza szeptember 30-án a két héttel korábbi (több oldalas) levelemre:

Tisztelt Szabad Béla!¹

Második levelének figyelmes áttanulmányozása után sem látok okot arra, hogy helyreigazítást közöljünk.

Tisztelettel,
Szikra Zsuzsa

*

Tisztelt Szikra Zsuzsa!

Köszönöm, hogy ha külön felszólításra is, de szíveskedett reagálni második, Ön által kért levelemre. A tartalomnak nem örülök, el vagyok képedve, annak valótlan hivatkozásán is. Tisztelettel javasolnám, olvassa el, mit írt korábban. Második levelemben szükségtelennek ítéltém, hogy megismételjem korábbi válaszát, de most megteszem. Szeptember 14-én ezt válaszolta:

„Tisztelt Szabadi Béla,

a Magánhangzóról írt leveléből sajnos nem derül ki számomra, hogy mely - személyére vonatkozó - állítás volt téves Ön szerint. Kérem, hogy - ha volt ilyen - írja meg ezt nekem pontosan, és akkor adásban javítom a hibát.

Kérésének megfelelően, levelét továbbítom Blénessy Gábornak.

Tisztelettel,
Szikra Zsuzsa”

Szó nem volt tehát arról, hogy nem akar helyreigazítást közölni. Éppen hogy azt ajánlotta, hogy soroljam fel „pontosan”, mit igazítson helyre.

---

¹ Betűhív szöveg (Sz. B.)

Én viszont továbbra sem ezt a „megoldást” kértem, mert ez nem megoldás a számomra. Ha második leveletem, amit Ön kért, valóban figyelmesen áttanulmányozta volna, abból is ki kellett derülnie, hogy nem helyreigazítást, hanem az adás bevonásommal való megismétlését kérem. Mivel nem tűrhetem el, hogy lejárasson és még kevésbé, hogy megrágalmazzon. Azt sem, hogy elterelje az aktualitásokról a figyelmet, és eszközként használjon engem.

Ezt elkerülhette volna, és engem is megkímélt volna az Önnel való levélváltástól, ha a szeptember 9-i műsora előtt megkérdez, ahogy ezt az újságírói etika megkövetelné. Ahogy azt is, hogy álláspontomat legalább utólag közölhessem a nyilvánossággal.

Csodálkozom, hogy Ön, aki önmagára annyira érzékeny, hogy az egyik kereskedelmi rádióban a volt kollegájának a mostani főnökére is panaszkodik, ezt nem érti meg. Őt kérem fel arra, hogy tegye lehetővé a műsorban való megszólalásomat.

Dr. Such György úr tájékoztatása és intézkedése céljából levelem másolatát neki is megküldöm.

Tisztelettel: Dr. Szabadi Béla

*

2009. október 6.

Tisztelt Szabadi Béla!

Sajnálattal tájékoztatom, hogy nem látok okot munkatársaim döntésének felülvizsgálatára.

Tisztelettel:

Such György

Forrás: Honlap

<http://www.szabadibela.hu/>